

NA MEJAH NOVE GLOBALIZACIJE ALI INTELIGENCE SVETA

Vladimir Gajšek

Politično vprašanje - socialen odgovor

Politično vprašanje o novih družbenih gibanjih

Na mejah nove globalizacije ali inteligence sveta

Prikazovanje s povsem dvomnimi, celo irealnimi trditvami, da globalizacija kot amerikanizacija in vplivnost tehnološko ali demokratičnega zahodnega sveta češ izziva k utemeljitvi »nove levice«, predstavlja samo določno »jugonostalgijo«, ko so marksistični centri centralnih komitejev v zvezni diktaturi delovali povsem ideološko odvisno, celo več – bili so generatorji samovolje, nasilja in prostaškega izzivanja, ko itak ni bila ne političnopolicijsko (udbovsko) ne vojaško (po vojni obveščevalni službi in z vsemi notranjimi oficirji jugosoldateske) dovoljena skozi enoumje nobena druga »politična hemisfera«. S propadom komunizmov in Jugoslavije se zdijo nova, tudi njujejdževska kakor »intelektualna gibanja« kvečjemu podobna novim verskim sektam in skupinam, ki se ločilno provokativno zavzemajo za vzpostavitev imperijev, in to tako, da vzpostavljajo enačbo imperializem = pacifizem. Celo več, skozi nove oblike brezpravja obljublajo nekakšne »nove oblike socialne države«, sami pa so prav za take nove potegavščine tudi (pre)plačani. Politologija lahko zdrsne na raven versko sektaških izzivanj, ko se ozira po navideznih vzorcih oživljanja »nove levice«, namreč s priokusom bivše jugodiktature in propalega jugodiktatorja vred.

Izmisleki o »inteligenci sveta« govorijo v prid zasužnjevanja ali dresure intelekta po znanih ideoloških vzorcih, namreč po vzorcih, ko se je v Sovjetiji in državah za železno zaveso, prav tako v jugoboljševizmu, povsod javno oznanjalo bratstvo, svoboda, enakost itd., posledice vsega tega ubesedenega sprenevedanja pa so se izvršile dobesedno v miloševićevski politiki ali v nasilju jugoslovanskega četaštva kot Jugoslovanske ljudske armade nad jugoslovanskimi narodi in narodnostmi: začeni z 10dnevno vojno proti Sloveniji ter v

vrsti nadaljnjih vojnih zločinov nad drugimi socialističnimi republikami, zlasti pa nad Bošnjaki in Hrvati ter z naduto in mitično zblaznelo okrutnostjo proti socialistični avtonomni pokrajini Kosovo. Najprej je hotela jugosoldateska kot »nova levica« iztrebiti narodno inteligenco v vsaki od socialističnih jugoslovanskih republik in pokrajin, da bi uveljavila vladavino »demokratičnih« sil vojaške prisile z »dženerali« na čelu. V okviru slovenske postmoderne družboslovne in politološke misli je košarica ponudb »novolevičarstva« vsa polna ideoloških ostankov jugoboljševizma in abotnega novoreka bivšosti, ki ni niti več uporaben.

Resda lahko obstajajo »nova globalna družbena gibanja«, ki se obnašajo še vedno titoistično ali vsaj logorejno v kardeljevščini ali po znanih mojstrih udbomafije ter »poklicnih revolucionarjih«, a končni učinek teh »gibanj« je neizprosni boj za oblast in samovoljno ponovno »socialistično samoupravljanje«. Politologija v takih primerih predstavlja demokracijo, zlasti parlamentarno demokracijo le protievropsko.

Nizanjem »novolevičarskih« fint sicer nihče več ne naseda, tudi če se zdijo titoistično ali kardeljevsko »socialno državne« - namreč jugonostalgične. Nasprotovanje kapitalizmu v Evropi namreč ni več mogoče leninsko-stalinsko kot vpeljava totalne moči policije in aparatčikov, niti več titoistično-mačkovsko in kardeljevsko-marinkovsko kot vpeljava enoumja svinčenih časov.

Nova »globalna družbena gibanja« kot nekakšna postkomunistična »nova levica« spet poudarjajo »socialo« kot splošno sprejeto bedo vseh za vse, ne spregovorijo pa v »novih oblikah« socialne države niti o pokojninah in zaostajanju pokojnin za plačami; koliko so se pokojnine znižale od začetka leta 2000; kdaj bo naslednja uskladitev pokojnin; zakaj se najvišje pokojnine vsako leto povečajo za 0,59% več kot ostale; o pravicah veteranov slovenske osvobodilne vojne 1991; o invalidskem zavarovanju; o političnih in družbenih vprašanjih v zvezi s pokojninami... V vsakem primeru se takim vprašanjem »novogibanjska« politologija, ki se ukvarja tudi s »socialno državo«, spretno izogiba.

Drugo področje izogibanja »nove« socialne države v smislu »novih gibanj« so tudi otroci. Tudi tem se »politologija« spretno izogne. V resnici pa bi se vsaj tukaj pokazalo vprašanje šolstva in otroškega zdravstvenega sistema, problem pediatrov, ki jih iz primarne potiskajo na sekundarno raven zdravstva. »Nova levica« v smislu »starega režima« prezre, da bi otroci realno bili na slabšem, ker bi skrb za spremljanje razvoja otrok in mladine prevzel le primeroma družinski zdravnik. Vsaj pediatri(nje) naj bodo tisti, ki skrbijo za zdravje in razvoj otrok in mladine, ko naj morebiti odgovornost za zdravje otrok in mladine preide od dispanzerskega, šolskega pediatra šele na družinskega zdravnika postopoma. Na to področje zdravstvene oskrbe spada tudi zobozdravstvo otrok in mladine, kjer se naj izkaže socialna država tudi teoretsko »novolevičarsko«, vendar česa podobnega v resnici ni pričakovati v »politoloških« marnjanjih o novih globalno družbenih »gibanjih«. Značilno za »politološka« premišljanja o novih globalnih družbenih gibanjih slovensko je, da se hočejo nekako »svetovno« vključevati v polemiko na »novolevičarski« način po »starorežimskih« postopkih, ko na koncu ne bi bila mogoča niti – evropeizacija, marveč kvečjemu vrnitev na stare in že zguljene šablone, smeri političnih diktatov socialističnega samoupravljanja. »Novolevičarsko« kot postmoderno politološko razvnanje političnih strasti se opredeljuje za »globalno civilno družbo«, vendar ne v smislu, da bi bila ta »družba« pravzaprav župnijsko občestvo, marveč nekakšen občinarski odsek plačanih »novih« alternativnih aparatčikov. Politično enoumje, ki je že itak zabrisalo sleherno različno politično hemisfero, ki je bila zunaj same kompartijske linije, pa ne more postati novi generator civilnodružbenih pobud, tudi če gre za mitizacijo političnih prepričanj. Dogmatizacija »globalne civilne družbe« ni uresničljiva v smislu zidanja novih berlinskih zidov v Evropi, ko bi se učinki »pacifizmov« pokazali kot ljudožerski in ideološko fanatični. Vendar je prav, da se izve kaj tudi o novem, zlasti slovenskem »sektašenju«... in o »novi levici«, ki se spet sklicuje na logorejne izmišljije kardeljevskega tipa ali vzpostavlja štafetno mladostne spomenike holokavstu po 2. svetovni vojni.

Evropska politološka misel se razvija, kot kažejo knjige Evropske unije, izdane tudi v Sloveniji, v pravni red, ki jasno določa človeške meje delovanj, s tem pa tudi svobodo socialne države.

K politizaciji globalno evropeiziranih vprašanj je potrebno ugotoviti, da je Evropska unija tudi instalirala uradne osebe in institucije, ki odgovarjajo na vprašanja evropeizacije in globalizacije – tudi v Sloveniji po programih, ko imajo države kandidatke od leta 1993 dostop do komunitarnih programov ali programov Skupnosti s ciljem sodelovanja in seznanjanja z načinom udejanjanja politik in instrumentov Evropske unije.:

- okvirni program Evropske unije
Odgovorna oseba: Albin Babič
(Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport)
Tel.: 01/ 478 46 88
Faks: 01/ 478 47 19
E-pošta: albin.babic@gov.si

- LIFE III
Odgovorna oseba: Dušan Vojnovič (okolje)
(Ministrstvo za okolje, prostor in energijo)
Tel.: 01/ 309 42 09
Faks: 01/ 309 42 03
E-pošta: dusan.vojnovic@gov.si

- Mala in srednja podjetja
Odgovorna oseba: Peter Polajnar
(Ministrstvo za gospodarstvo)
Tel.: 01/ 478 33 05
Faks: 01/ 433 10 31
E-pošta: peter.polajnar@gov.si

- Kultura
Odgovorna oseba: Mateja Lazar
(Kulturna stična točka Slovenija)
Tel.: 01/ 431 83 85
Faks: 01/ 430 06 29
E-pošta: ccp@scca-ljubljana.si
<http://www.scca-ljubljana.si>

- SAVE
Odgovorna oseba: Franc Beravs
(Ministrstvo za okolje, prostor in energijo - Agencija za učinkovito rabo energije)
Tel.: 01/ 300 69 90
Faks: 01/ 300 69 91
E-pošta: franc.beravs@gov.si

- Enake možnosti
Odgovorna oseba: Violeta Neubauer
(Urad za enake možnosti)
Tel.: 01/ 478 84 65
Faks: 01/ 478 84 71
E-pošta: vijolica.neubauer@gov.si

V pregledu odgovornih oseb, ki spremljajo globalizacijo in evropeizacijo tudi na način »novih gibanj«, se izraža evropska politična misel v Sloveniji tako, da udejanja nove možnosti skupnih, ne pa več deljenih (levičarskih, desničarskih, sredinskih omejenih) pogledov. V tem pa je tudi prednost inteligence sveta. In v letu 2003 je treba dodati, da je razvidna politična izredno učinkovita volja slovenskega državnega predsednika dr. Janeza Drnovška, predstavnikov Evropske unije v Sloveniji, pa tudi Lojzeta Peterleta, ki je časnikarsko predlagan kandidatno za naziv Evropejca leta... Tudi tukaj je zakotna "ponovna utemeljitev leve" karseda podobna dobrim fintam "politologije" iz očitkov bivšosti. Ali bomo znali živeti v Evropi strpno in sožitno politično?

